

РЕШЕНИЕ

№ 1849

гр. София, 19.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в открито заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **1278** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба от Е. Д., гражданин на Г., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е Решение № УП-9/21.01.2013 г. на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата на Е. Д. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Излагат се доводи за постановяване на решението при съществено противоречие на административно производствените правила – основание за оспорване по чл. 146, т. 3 от АПК, както и доводи за нищожност на обжалваното решение. Претендира се отмяната на решение № УП-9/21.01.2013 г. на интервюиращ орган на Д. при МС.

Ответникът – интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С молба, рег. № Ж-1323/16.10.2012 г. до директора на дирекция „Миграция” Д. Е. е поискал предоставянето на закрила в Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците молбата е изпратена в Държавната агенция за бежанците. Желанието за предоставяне на особена закрила е заявено от чужденеца

лично пред длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците с молба, вх. № 1252/13.11.2012 г., като на същата дата чужденецът е регистриран като Е. Д., [дата на раждане] в [населено място], Г., вероизповедание мюсюлманин. Производството е образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист № УП 5531/13.11.2012 г. С решение № 3479/13.12.2012 г. е образувано производство за предоставяне на статут в Република България на Е. Д., като със заповед № 80/11.03.2010 г. е определен интервюиращ орган, който провежда производството по реда на глава Шеста, раздел II от Закона за убежището и бежанците. В съответствие с чл. 63а, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците е определена дата за провеждане на интервю с кандидата за предоставяне на статут на бежанец, като същият е уведомен за датата на провеждане на интервюто, видно от представената като доказателство по спора покана. Съгласно чл. 63а, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците е проведено интервю, за което е съставен протокол, подписан от жалбоподателя и интервюиращия орган. С обжалваното в производството пред настоящата инстанция решение на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. В мотивите си решаващият административен орган е приел, че по отношение на молителя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 и 9 и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от Закона за убежището и бежанците. Молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от Закона за убежището и бежанците.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Видно от отбелязването върху решението, същото е връчено на жалбоподателя лично, срещу подпис на 29.01.2013 г., жалбата е подадена чрез административния орган на 01.02.2013 г., в съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна по чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците и е допустима. По същество, същата е основателна по следните съображения:

С оспореното решение, на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците, е отхвърлена като явно неоснователна молбата на Е. Д. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, като решението е издаден от интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците. С оглед на представените по делото доказателства и като съобрази приложимите разпоредби от Закона за убежището и бежанците съдът прави изводи за нищожност на обжалвания административен акт като издаден от некомпетентен орган.

Съгласно чл. 59, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците молбата за предоставяне на статут може да бъде в устна, писмена или друга форма, като при необходимост се осигурява преводач или тълковник. Молбата, която не е писмена, се записва от съответното длъжностно лице и се подписва или заверява по друг начин от молителя и от преводача, съответно тълковника. В процесния случай, видно от представените по делото доказателства от страна на Е. Д., гражданин на Г., на 13.11.2012 г. е подадена молба за предоставяне на статут. Това е датата, която следва да се приеме за дата на подаване от страна на чужденеца на молба за предоставяне на особена закрила по Закона за убежището и бежанците. Съгласно чл. 61, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Анализът на

посочената разпоредба предполага безусловно задължение, необусловено от каквито и да било предпоставки за предприемане на действия от страна на служители от Държавната агенция за бежанците за регистрирането на чужденеца. Дори при самото регистриране на чужденеца съгласно чл. 63, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците Държавната агенция за бежанците сменя данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците. Следователно, в процесния случай служителите от администрацията на Държавната агенция за бежанците е следвало да предприемат съответните действия за регистрация на молителя с подаването на молба от негова страна още на 13.11.2013 г., което същите са сторили, като на същата дата чужденецът е регистриран като Е. Д., [дата на раждане] в [населено място], Г., вероизповедание мюсюлманин. Производството по регистрация на чужденеца, подал молба за особена закрила е регламентирано в глава VI от Закона за убежището и бежанците – „Производство”, като други специфични разпоредби по отношение на регистрирането на чужденците, подали молба за особена закрила не се съдържат. Следователно, следва извода за приложимост на посочените разпоредби, както по отношение на подаването на първоначална молба за особена закрила, така и при подаването на последваща молба за предоставяне на особена закрила. В процесния случай, видно от представените по делото доказателства от страна на молителя не е налице последваща молба за закрила, която е последваща такава по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. В процесния случай е образувано и проведено ускорено производство по отношение на молителя, като съгласно чл. 68, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището и бежанците ускорено производство се образува с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. С оглед приложимостта на разпоредбите на глава VI от Закона за убежището и бежанците и по-конкретно на чл. 61, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, съгласно който чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело, то следва извода, че 13.11.2012 г. е датата, на която молителят е следвало да бъде и е регистриран в Държавната агенция за бежанците. Съгласно чл. 70, ал. 1 от Закон за убежището и бежанците в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган взема решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1, прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9, образуване на производство по общия ред. В процесния случай с оглед на обстоятелството, че молбата е подадена от молителя на 13.11.2013 г., това е датата, на която същата е следвало да бъде регистрирана и е била регистрирана, в тридневен срок от тази дата компетентният за това орган е следвало да вземе съответното решение по чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците, каквото решение този орган в посочения за това срок не е взел. Съгласно чл. 70, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред. Следователно, след като не е взел решението по чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците компетентният орган е следвало да премине към производство по общия ред, което производство да завърши с решение на компетентния за това орган, а именно председателя на Държавната агенция за бежанците, който е различен от органа, който приключва ускореното производство. С оглед направените изводи, следва да се приеме, че в процесния случай производството е следвало да приключи не с решение на интервюиращия орган по чл. 70, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и

бежанците, а е следвало да приключи с решение на компетентния за това орган по чл. 75, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците, а именно с решение на председателя на Държавната агенция за бежанците. С оглед направените правни изводи, следва извод за постановяване на обжалваното решение от некомпетентен орган, което обуславя и определянето му като нищожно. С оглед обстоятелството, че актът е нищожен поради некомпетентност и освен това естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът следва да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган - председателят на Държавната агенция за бежанците със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на постановеното решение.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо от АПК, вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Решение № УП-9/21.01.2013 г. на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата на Д. Е., гражданин на Г. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА, образувана по молба, рег. № УП 1252/13.11.2012 г. на компетентния административен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците за разглеждане и произнасяне по посочената молба, в производство по общия ред.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: